

ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಂತರ ಸಮಸ್ತ ಧೈರ್ಯ, ಪ್ರತೀತಿಯ ಅಭಾವವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಹೀನತೆಯು ಪ್ರಕಟವಾಗಲಾರಂಭಿಸುವುದು ; ಮತ್ತು ಒಂದು ಬಾರಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರತೀತಿಯು ಕೆಟ್ಟುಹೋದ ನಂತರ ಪುನಃ ಉತ್ತಮ ಜೀವನೋಪಾಯ ಸಂಭವಿಸುವುದು ಕಠಿಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಜೀವಿಕೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಪುಣ್ಯವಂತರನ್ನು ನೋಡಿ ಅಧಿಕ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ಯಶಸ್ಸು, ಧರ್ಮ, ನೀತಿ - ಇವು ಮೂರು ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗುವವು. ಇತರ ಪುಣ್ಯವಂತರ ಖರ್ಚು ನೋಡಿ ಅವರ ಬರಾಬರಿ ಮಾಡಿದರೆ ದರಿದ್ರನಾಗಿ ಉಭಯ ಲೋಕಗಳಿಂದ ಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿ ಹೋಗುವೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಮ್ಮ ಗೌರವವು ಅಧಿಕವಿದೆ, ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಈಗ ಖರ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡುವುದೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಖರ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ತ ದೊಡ್ಡತನಕೆಯು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುವುದೆಂದು ಬುದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಡ! ಪುಣ್ಯವು ಅಸ್ತವಾಗಿ ಹೋದಾಗ ದೊಡ್ಡತನಕೆಯು ಎಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವುದು? ದೊಡ್ಡತನವಂತೂ ಸತ್ಯದಿಂದ, ಸಂತೋಷದಿಂದ, ಶೀಲದಿಂದ, ವಿನಯದಿಂದ, ದೀನತೆ ರಹಿತನಾಗುವುದರಿಂದ, ಇಂದ್ರಿಯ ವಿಷಯಗಳ ಅಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ - ಇವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದಲೇ ಉಭಯ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಉಜ್ವಲತೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಪುಣ್ಯದ ಉದಯವು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಜೀವನವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದ ಮಹರ್ದಿಕ ದೇವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡುವುದು. ಚಕ್ರವರ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು. ಪಾಪದ ಉದಯವು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ ನರಕದ ನಾರಕಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು, ಏಕೇಂದ್ರಿಯ ಮಾಡುವುದು, ಭಾರ ಹೊರುವವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು, ರೋಗೀ ಮಾಡುವುದು, ದರಿದ್ರ ಮನುಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು, ತಿಯಂಚ ಮಾಡುವುದು, ಇದೇ ಭವದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯಿಂದ ದರಿದ್ರನಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಯಾವ ದೊಡ್ಡತನಕೆ ನೋಡುವೆ? ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಸ್ವಲ್ಪ ಧನವಿದೆ, ಆದರೆ ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗಿ ಅಧಿಕ ಧನ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ದರಿದ್ರ, ಸಾಲಗಾರ ಮತ್ತು ದೀನನಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗಿಂತ ಕೀಳಾಗಿ ಹೋಗುವೆ, ನಿಂದೆಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಿ ಆರ್ತಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ದುರ್ಗತಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿ ಹೋಗುವೆ.

ಆದುದರಿಂದ ಜೀವನೋಪಾಯದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಸಂಪಾದನೆಯಾಗುವುದು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆಯೇ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಇದುವೇ ಚತುರತೆಯಿದೆ, ಇದುವೇ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿದೆ. ಸಂಪಾದನೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದೇ ಕುಲವಂತಿಕೆಯಿದೆ, ಅದುವೇ ಉತ್ತಮ ಧರ್ಮವಿದೆ. ಸಂಪಾದನೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೇ ದರಿದ್ರನಾಗಿ ಮೂರ್ಖತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವೆ, ಅಲ್ಲದೆ ಸಾಲಗಾರನಾಗಿ ಹೋಗುವೆ, ಆಗ ಉತ್ತಮ ಕುಲ, ಯೋಗ್ಯ ಆದರ, ಸತ್ಕಾರ, ಆಚರಣೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗುವವು ಮತ್ತು ಮಲಿನತೆಯು ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು. ನಿರ್ಧನ ಮತ್ತು ಸಾಲಗಾರನಾದ ನಂತರ ಪೂಜೆ, ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ, ಧ್ಯಾನ, ಶುಭ ಭಾವನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯು ತೊಡಗಲಾರದು.

ಆದುದರಿಂದ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದೇ ಗೃಹಸ್ಥನ ಪರಮ ಯೋಗ್ಯ ನೀತಿಯಿದೆ. ಯಾವನು ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗಿ ಅಧಿಕ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಅವನ ಚಿತ್ತವು ಇತರರು ಕೊಡದಿರುವ ಧನದ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕಳವು ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ, ಆಗ ಅನೇಕ ಅಸತ್ಯ-ಕಪಟ ಮೊದಲಾದ ಪಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಸಂತೋಷ ಧರ್ಮವು ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ :- ಈ ಜೀವನೋಪಾಯವಂತೂ ಪೂರ್ವಪುಣ್ಯದ ಆಧೀನವಿದೆ, ಧರ್ಮ ಸೇವನೆ ಮಾಡುವುದು ತಮ್ಮ ಆಧೀನವಿದೆಯಲ್ಲವೆ ?

ಉತ್ತರ :- ಇಲ್ಲಿ ಆಜೀವಿಕೆಯು ಪೂರ್ವಪುಣ್ಯಕರ್ಮದ ಆಧೀನವೇ ಇದೆ, ಆದರೆ ಧರ್ಮಗ್ರಹಣವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಕೂಡ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮದ ಸಹಾಯತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಆಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮಗ್ರಹಣ ಮಾಡುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಕೂಡ ಕೆಲವೊಂದು ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ದೊರಕೇ ದೊರಕುತ್ತವೆ. ಉತ್ತಮ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು, ಏಕೆಂದರೆ ಚಾಂಡಾಲ, ಭಿಲ್ಲ, ಕೂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಲಾಭವು ಹೇಗಾಗುವುದು?

ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವುದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಪೂರ್ಣತೆ ಪಡೆಯುವುದು, ನಿರೋಗ ಶರೀರ ದೊರಕುವುದು, ಶುಭ ಸಂಗತಿ ದೊರಕುವುದು, ಜೀವನೋಪಾಯದ ಸ್ಥಿರತೆ ಪಡೆಯುವುದು, ಸಮ್ಯಕ್ ಧರ್ಮದ ಉಪದೇಶ ದೊರಕುವುದು, ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮದ ಉದಯಜನ್ಯ ಬಾಹ್ಯಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಲ್ಲದೆ ಧರ್ಮಗ್ರಹಣ ಹಾಗೂ ಧರ್ಮ ಸೇವನೆಯಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಯಾವನಿಗೆ ಪೂರ್ವ ಪುಣ್ಯದ ಉದಯದಿಂದ ಜೀವನೋಪಾಯದ ಸ್ಥಿರತೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಅವನಿಗೇ ಧರ್ಮ ಸೇವನೆಯ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿರುತ್ತದೆ.

ಯಾವನಿಗೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಪೂರ್ಣತೆಯಿದೆ, ನಿರೋಗತೆಯಿದೆ, ನ್ಯಾಯ-ಅನ್ಯಾಯದ ವಿವೇಕವಿದೆ, ಧರ್ಮ-ಅಧರ್ಮದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿದೆ, ಯೋಗ್ಯ - ಅಯೋಗ್ಯದ ವಿವೇಕವಿದೆ. ಪ್ರಿಯ ವಚನಗಳನ್ನಾಡುವನು, ವಿನಯವಿದೆ, ಎರಡನೆಯವರ ಧನ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯವರ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಿಂದ ಪರಾಜ್ಞುಖತೆಯಿದೆ, ಆಲಸ್ಯ-ಪ್ರಮಾದಗಳಿಂದ ರಹಿತನಿರುವನು, ದೇಶ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಯೋಗ್ಯ ವಚನಗಳನ್ನಾಡುವನು ಅವನಿಗೆ ಜೀವನೋಪಾಯದ ಲಾಭ ಮತ್ತು ಧರ್ಮದ ಲಾಭವು ಆಗಿಯೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಗುಣವಂತನಿಗೆ, ನಿರ್ಲೋಭಿಗೆ, ಆಲಸ್ಯವಿಲ್ಲದ ಉದ್ಯಮಿಗೆ, ವಿನಯವಂತನಿಗೆ ಜೀವನೋಪಾಯದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ದುರ್ಲಭವಿಲ್ಲ. ಸ್ವಯಂ ಜೀವನೋಪಾಯದ ಯೋಗ್ಯ ಪಾತ್ರನಾಗಿ ಹೋದರೆ ಜೀವನೋಪಾಯವೆಂದೂ ದೂರ ಉಳಿಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. ಲಾಭಾಂತರಾಯ ಕರ್ಮದ ಕ್ಷಯೋಪಶಮಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಅಲ್ಪ ಅಥವಾ ಅಧಿಕ ಜೀವನೋಪಾಯವು ನಿಯಮದಿಂದ ಸಂಭವಿಸಿಯೇ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಅಧಿಕೇಚ್ಛೆಯ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ಪರಿಗ್ರಹ ಪರಿಮಾಣಾನುವ್ರತವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು.

ಪುಣ್ಯೋದಯದ ಆಧೀನವಾಗಿ ಜೀವನೋಪಾಯವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅನೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮಾಡಿ ಜೀವನೋಪಾಯವನ್ನು ನಷ್ಟಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಜೀವನೋಪಾಯವು ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋದರೆ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಯಶಸ್ಸು ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು. ತಮ್ಮ ಭಾವಗಳೊಳಗಿಂದ ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀತಿ - ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಡದಿದ್ದರೆ, ನ್ಯಾಯಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ನಡೆದರೆ, ಆದಾಗ್ಯೂ ಅಸಾತಾಕರ್ಮದ ಉದಯದಿಂದ, ಅಗ್ನಿಯಿಂದ, ಜಲದಿಂದ, ಕಳ್ಳರಿಂದ, ದೊರೆಯ ಉಪದ್ರವದಿಂದ ಆಜೀವಿಕೆಯು ಕೆಟ್ಟು ಹೋದರೆ, ಮತ್ತು ಧನವು ನಾಶವಾದರೆ ಧರ್ಮವು ಕೆಡಲಾರದು, ಯಶಸ್ಸು ಕೆಡಲಾರದು, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಪ್ರೀತಿಯ ಪಾತ್ರನಾಗಿ ಹೋಗಲಾರ. ಪ್ರಬಲ ಲಾಭಾಂತರಾಯ ಕರ್ಮದ ಉದಯದಿಂದ ನ್ಯಾಯರೂಪವಾಗಿ ಉದ್ಯಮ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಲಾಭವಾಗದಿದ್ದರೆ ಸಮತೆಯನ್ನೇ ಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಆಯುಕರ್ಮವು ಬಾಕಿ ಇದ್ದರೆ ಭೋಜನಾದಿಗಳ ವಿಧಿಯನ್ನು ಕರ್ಮವು ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡುವುದು, ಕರ್ಮವು ಬಲವಂತವಿದೆ. ವನದಲ್ಲಿ, ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ, ಜಲದಲ್ಲಿ, ನಗರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಂತರಾಯ ಕರ್ಮದ ಕ್ಷಯೋಪಶಮಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಭೋಜನವು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ದೊರಕುತ್ತದೆ.

ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಭೋಜನಾದಿಗಳನ್ನಿತ್ತು ಸ್ವಯಂ ಭೋಜನ ಮಾಡುವಂಥ ಪುಣ್ಯದ ಉದಯವಿರುತ್ತದೆ; ಒಬ್ಬನಿಗೆ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯೂ ತುಂಬಲಾರದಂಥ ಅಂತರಾಯದ ಉದಯವಿರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಅರ್ಥ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ದೊರಕುತ್ತದೆ; ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಒಂದು ದಿವಸ ದೊರಕುತ್ತದೆ, ಒಂದು ದಿವಸ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ; ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಎರಡು ದಿವಸದ ಅಂತರದಿಂದ, ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಮೂರು ದಿವಸದ ಅಂತರದಿಂದ ನೀರಸ ಆಹಾರವು ದೊರಕುತ್ತದೆ; ಆದಾಗ್ಯೂ ಧರ್ಮಾತ್ಮರು ಸಮತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ತಿರ್ಯಂಚಗಳ ಭವದಲ್ಲೆಂದೂ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬ ಆಹಾರವು ದೊರಕೇ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕ್ಷುಧೆ-ತೃಷೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈಗ ದೈರ್ಯಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮವು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗದಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಯಾರ ಪರಿಣಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ದೃಢತೆಯು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ ಅವರು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಹಾನ ಋದ್ಧಿಧಾರೀ ದೇವರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ :- ಒಂದು ವೇಳೆ ತಾವು ಒಬ್ಬರೇ ಇದ್ದರೆ ಇಂಥ ದೃಢತೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸಮತೆ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಆದರೆ ಯಾವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಟುಂಬದ ಭಾರವಿದೆ ಅವನೇನು ಮಾಡುವುದು ?

ಉತ್ತರ :- ಅಯ್ಯಾಕುಟುಂಬದ ಜನರೇ ! ತಾವು ಪೂರ್ವಜನ್ಯದಲ್ಲಿ ದಾನ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ, ವ್ರತಗಳ ಪಾಲನೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಅಭಕ್ಷ ಭಕ್ಷಣ ಮಾಡಿದಿರಿ, ಅನ್ಯಾಯದಿಂದ ಇತರರ ಧನ ಹರಣ ಮಾಡಿದಿರಿ, ಆ ಪಾಪದ ಉದಯದಿಂದ ಇಂಥ ದರಿದ್ರರಾಗಿ ಇಂದು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಅನ್ನ ಮತ್ತು ಮೈಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆಯು ದೊರಕದಿರುವುದೆಲ್ಲವೂ ತಮ್ಮ -ತಮ್ಮ ಮಾಡಿದ ಪಾಪದ ಫಲವಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಈಗ ಕೂಡ ಅನ್ಯಪುಣ್ಯವಂತರ ಆಭರಣ, ವಸ್ತ್ರ, ಭೋಜನ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ನೋಡಿ ದುಃಖಿಗಳಾದರೆ ಮುಂದೆ ಕೂಡ ಕೇವಲ ತಿಯಂಚಗತಿಯ ಘೋರ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವಂಥ ಪಾಪಕರ್ಮದ ಬಂಧ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ ಮತ್ತು ಕೋಟ್ಯಂತರ ಭವಗಳವರೆಗೆ ದರಿದ್ರತೆಯ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಪಾಪಬಂಧ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ. ಇತರರ ಸಂಪತ್ತು ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬರಲಾರದು, ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕ್ಲೇಶ, ದುರ್ಧ್ಯಾನ, ತೃಷ್ಣೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ದುಃಖವು ದೂರವಾಗಲಾರದು, ಆದರೆ ದುಃಖವು ಅಧಿಕವಾಗುವುದು.

ಒಂದು ವೇಳೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಸ್ವಲ್ಪ ಧನದಲ್ಲಿಯೇ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು ಇಚ್ಛಾರಹಿತರಾದರೆ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಂತೂ ದುಃಖವೇ ವ್ಯಾಪಿಸಲಾರದು ಮತ್ತು ಘೋರ ತಪಶ್ಚರಣದಿಂದಲೂ ಆಗಲಾರದಂಥ ಸಮಸ್ತ ಪಾಪಕರ್ಮದ ನಿರ್ಜರೆ ಯಾವುದು. ಸ್ವಲ್ಪ ಭೋಜನ-ವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳು ದೊರೆತ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಆಕುಲತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸಮತೆಯಿಂದಿರುವಲ್ಲಿ ಮಹಾನ ತಪವಿದೆ. ಕರ್ಮವು ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮಿಲಿತ ಮಾಡಿ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸನ್ನ ಮಾಡಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈಗ ನಾನು ದೈವ (ಭಾಗ್ಯ) ಮತ್ತು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳೆರಡರ ಅನುಕೂಲತೆಯಂತೆ ದ್ರವ್ಯದ ಉಪಾರ್ಜನೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ತತ್ತರನಿದ್ದೇನೆ; ಲಾಭಾಂತರಾಯದ ಕ್ಷಯೋಪಶಮಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಿ ನ್ಯಾಯ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರತರುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕಿನ ಭಾಗವಿದೆ ಅದನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿರಿ ಮತ್ತು ತಮ್ಮದು ಯಾವುದಿದೆ ಅದನ್ನು ತಾವು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಭೋಜನ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ.

ನಾನಂತೂ ಈಗ ಭಗವಂತರು ಹೇಳಿರುವ ದುರ್ಲಭವಾದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ, ಆದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸಲುವಾಗಿ ಈಗ ಅನೀತಿ, ಕಪಟ ಮೊದಲಾದ ಘೋರ ಪಾಪ ಮಾಡಿ ಧನ ಗ್ರಹಣ ಮಾಡಲಾರೆನು; ನ್ಯಾಯ ನೀತಿಯಿಂದ ಧರ್ಮವು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವೆನು, ತಾವು ಕೂಡ ನನ್ನ ಧರ್ಮವು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗದ ಹಾಗೆ ಪ್ರವರ್ತನೆ ಮಾಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ - ಪುಣ್ಯ-ಪಾಪದ ಫಲವನ್ನು ಭೋಗಿಸಿರಿ. ಆಕುಲತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ದೊರಕಿದೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ಸುಖದಿಂದ ಬಾಳಿರಿ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಿಶ್ಚಯವಿರುವವನಿಗೆ ಪರಿಗ್ರಹ ಪರಿಮಾಣನಾಮದ ಸ್ಥೂಲ ವ್ರತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಯಾವನು ಕುಟುಂಬ ಪೋಷಣೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಪಾಪ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ; ಹಿಂಸೆ, ಅಸತ್ಯ, ಚೋರಿ, ಕಪಟ ಮೊದಲಾದ ಪಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ ಅವನಿಗೆ ಘೋರ ಪಾಪದ ಬಂಧವಾಗುತ್ತದೆ; ಪಾಪದಿಂದ ದುರ್ಗತಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಅಲ್ಪಜೀವನದಲ್ಲಿ ವ್ರತ, ಶೀಲ, ಸಂಯಮಗಳಲ್ಲಿಯೇ ದೃಢತೆಯಿಡಬೇಕಾಗುವುದು.

ಪ್ರಶ್ನೆ :- ಧನವಂತೂ ಪಾಪದಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತದೆ, ಪಾಪ ಮಾಡದ ಹೊರತಾಗಿ ಧನವು ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ; ತ್ಯಾಗೀ-ವ್ರತೀ ಆಗಿ ಬಿಡುವುದರಿಂದ ಧನವು ಹೇಗೆ ಬರುವುದು ?

ಉತ್ತರ :- ಇದಂತೂ ತಮ್ಮದು ಭ್ರಮೆಯಿದೆ. ಪಾಪ ಮಾಡಿದಲ್ಲದೆ ಧನವು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಉಚಿತವಿಲ್ಲ. ಪಾಪ ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೇ ಧನವು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಭಿಲ್ಲ, ಚಾಂಡಾಲ, ಚೋರ, ಪಿಸುಣ, ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡುವಂಥ, ಊರು ಸುಡುವಂಥ, ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡುವಂಥ, ಸಮಸ್ತ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ, ಶೂದ್ರ ಕುಲಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪಾಪಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿವೆ, ಸಮಸ್ತ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷ-ಬಾಲಕ ಮೊದಲಾದವರು ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಿದ್ದಾರೆ, ಅಸತ್ಯ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಳವು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರು ನಿರ್ಧನರೇಕಾಗಿದ್ದಾರೆ ?

ಯಾರು ಪೂರ್ವಜನ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ದಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕುತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಕಟ್ಟು ಪುಣ್ಯ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಕುಮಾರ್ಗದಿಂದ ಧನವು ಬರುತ್ತದೆ. ಪುಣ್ಯ ಹೀನನಂತೂ ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಪೂರ್ವ ಪುಣ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಕೇವಲಪಾಪದಿಂದಲೇ ಧನವು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಮೊದಲು ಪುಣ್ಯ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಕಳವು ಮೋಸ ಮಾಡದೆಯೇ ಸಂಪತ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ದೊರಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಕೋಟ್ಯಂತರ ಧನವಿರುವಂಥ ಧನಾಡ್ಯರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೇನು ಹೇಳುವುದು, ಎಲ್ಲವೂ ಪುಣ್ಯದ ಫಲವೇ ಇದೆ. ದುಷ್ಪುಣ್ಯದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಭೋಗಿಸಿಯಂತೂ ಜೀವನು ನರಕ-ತೀರ್ಥಂಚಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಮುಳುಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ಈಗ ಪರಿಗ್ರಹ ಪರಿಮಾಣವ್ರತದ ಐದು ಅತಿಚಾರಗಳ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡುವಂಥ ಸೂತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ಅತಿವಾಹನಾತಿಸಂಗ್ರಹ ವಿಸ್ಮಯಲೋಭಾತಿಭಾರವಹನಾನಿ ।

ಪರಿಮಿತಪರಿಗ್ರಹಸ್ಯ ಚ ವಿಕ್ಷೇಪಾಃ ಪಂಚ ಲಕ್ಷ್ಯಂತೇ ॥೬೨॥

ಅರ್ಥ :- ಪರಿಗ್ರಹ ಪರಿಮಾಣ ವ್ರತದ ಐದು ಅತಿಚಾರಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ. ಕುದುರೆ, ಒಂಟೆ, ಎತ್ತು ಇತ್ಯಾದಿ ತೀರ್ಥಂಚಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ದಾಸ-ದಾಸಿ-ಸೇವಕ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಅತಿ ಲೋಭದ ವರದಿಂದ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅತ್ಯಂತ ದೂರ ಸ್ಥಳದವರೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು, ಹೆಚ್ಚು ನಡೆಸುವುದು ಅದು ಅತಿವಾಹನ ನಾಮದ ಅತಿಚಾರವಿದೆ. ॥೧॥

ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಅಧಿಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡುವುದು; ಭೋಜನ, ಪಾತ್ರೆ ಬಟ್ಟೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಕಡಿಮೆಯಿದ್ದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡುವುದು; ಧಾನ್ಯ, ಬಟ್ಟೆ ಔಷಧ, ಕಾಷ್ಠ ಪಾಪಾಣ, ಧಾತು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಣಾಮ ತೊಡಗಿಸುವುದು ಅದು ಅತಿಸಂಗ್ರಹನಾಮದ ಅತಿಚಾರವಿದೆ. ॥೨॥

ಇತರರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಸಂಪತ್ತಿ, ಅಧಿಕ ಪರಿಗ್ರಹ, ಅನೇಕ ದೇಶಗಳ ವಸ್ತುಗಳು ಮತ್ತು ಎಂದೂ ನೋಡಿದಂಥ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಕೇಳಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾಗುವುದು ಅದು ವಿಸ್ಮಯನಾಮದ ಅತಿಚಾರವಿದೆ. ॥೩॥

ಯಾವುದೇ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಕಲೆಯಿಂದ, ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ತಮಗೆ ಅಂತರಾಯ ಕರ್ಮದ ಕ್ಷಯೋಪಶಮಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಲಾಭವಾಗಿ ಹೋದರೂ ಕೂಡ ತೃಪ್ತರಾಗದಿರುವುದು. ಸಂತೋಷಬಾರದಿರುವುದು ಅದು ಅತಿಲೋಭ ನಾಮದ ಅತಿಚಾರವಿದೆ. ॥೪॥

ಲೋಭದ ವರದಿಂದ ತೀರ್ಥಂಚಗಳ ಮೇಲೆ ಮರ್ಯಾದೆಗಿಂತ ಅಧಿಕ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರಿಸಿ ನಡೆಯಿಸುವುದು ಅದು ಅತಿಭಾರವಹನ ನಾಮದ ಅತಿಚಾರವಿದೆ. ॥೫॥

ಯಾವ ಗೃಹಸ್ಥನು ಪರಿಗ್ರಹದ ಪರಿಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಅವನು ಈ ಐದು ಅತಿಚಾರಗಳ ಪರಿತ್ಯಾಗವನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಗೃಹಸ್ಥರಿಗೆ ಧಾರಣ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಐದು ಅನುವ್ರತಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಈಗ ಐದು ಅನುವ್ರತಗಳ ಫಲವನ್ನು ಹೇಳುವಂಥ ಸೂತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ಪಂಚಾಣುವ್ರತನಿಧಯೋ ನಿರತಿಕ್ರಮಣಾಃ ಫಲಂತಿ ಸುರಲೋಕಮ್ |

ಯತ್ರಾವಧಿರಷ್ಟಗುಣಾ ದಿವ್ಯಶರೀರಂ ಚ ಲಭ್ಯಂತೇ ||೬೩||

ಅರ್ಥ :- ಅತಿಚಾರರಹಿತ ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಐದು ಅಣುವ್ರತಗಳೆಂಬ ನಿಧಿರೂಪ ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ದೇವ ಲೋಕರೂಪದ ಫಲಗಳು ತಗಲುತ್ತವೆ. ಆ ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವಧಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅಣಮಾ, ಮಹಿಮಾ, ಲಭಿಮಾ, ಗರಿಮಾ, ಪ್ರಾಪ್ತಿ, ಪ್ರಾಕಾಮ್ಯ, ಈಶಿತ್ವ ವಶಿತ್ವವೆಂಬ ಎಂಟು ಮಹಾಗುಣ ಹಾಗೂ ಧಾತು-ಉಪಧಾತುವಿಲ್ಲದ ದಿವ್ಯ ಶರೀರವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ :- ಅಣುವ್ರತಗಳನ್ನು ನಿರತಿಚಾರವಾಗಿ ಧಾರಣ ಮಾಡುವಂಥವನು ಸತ್ತು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಹಾನ ಅಣಮಾ ಮೊದಲಾದ ಋದ್ಧಿಗಳ ಧಾರಕನಾದ ದೇವನೇ ಆಗುತ್ತಾನೆ; ಅನ್ಯ ಪರ್ಯಾಯ ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ನಿಯಮವಿದೆ. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಧಾತು-ಉಪಧಾತುಗಳಿಲ್ಲದ, ರೋಗ-ವೃದ್ಧತ್ವಗಳಿಲ್ಲದ ದಿವ್ಯ ಶರೀರವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಸುಖ-ಸಂಪತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಲೀನನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಈಗ ಯಾರು ಈ ಐದು ಅಣುವ್ರತಗಳನ್ನು ಧಾರಣ ಮಾಡಿ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಂಥ ಸೂತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, -

ಮಾತಂಗೋ ಧನದೇವಶ್ಚ ವಾದಿಷೇಣಸ್ತತಃ ಪರಃ |

ನೀಲೀ ಜಯಶ್ಚ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಾಃ ಪೂಜಾತಿಶಯಮುತ್ತಮಮ್ ||೬೪||

ಅರ್ಥ :- ಅಹಿಂಸಾ ಅಣುವ್ರತದಲ್ಲಿ ಮಾತಂಗ ಚಾಂಡಾಲ, ಸತ್ಯ ಅಣುವ್ರತದಲ್ಲಿ ಧನದೇವ, ಅಚ್ಚಾರ್ಯ ಅಣುವ್ರತದಲ್ಲಿ ವಾದಿಷೇಣ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಅಣುವ್ರತದಲ್ಲಿ ನೀಲಿ ಮತ್ತು ಪರಿಗ್ರಹ ಪರಿಮಾಣ ವ್ರತದಲ್ಲಿ ಜಯ ಕುಮಾರನು ವ್ರತಗಳ ಮಹಾತ್ಮ್ಯ ದಿಂದ ಉತ್ತಮ ಕೀರ್ತಿರೂಪದ ಅತಿಶಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತರಾಗಿ ಅದೇ ಭವದಲ್ಲಿ ದೇವರುಗಳಿಂದ ಪೂಜ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವ್ರತಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅನೇಕ ಭವ್ಯ ಜೀವರುಗಳು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆಗಮದಲ್ಲಿ ಇವರ ಕಥೆಗಳೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಿವೆ.

ಈಗ ಯಾರು ಐದು ಪಾಪಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಘೋರ ಕ್ಲೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತರಾಗಿ ದುರ್ಗತಿಗೆ ಇಳಿದಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಂಥ ಸೂತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, -

ಧನಶ್ರೀ ಸತ್ಯಘೋಷೌ ಚ ತಾಪಸೀರಕ್ಷಕಾವಪಿ |

ಉಪಾಖ್ಯೇಯಾಸ್ತಥಾ ಸ್ಮಶ್ರುನವನೀತೋ ಯಥಾಕ್ರಮಮ್ ||೬೫||

ಅರ್ಥ :- ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ಧನಶ್ರೀ, ಅಸತ್ಯದಿಂದ ಸತ್ಯಘೋಷ, ಕಳವಿನಿಂದ ತಾಪಸೀ, ಕುಶೀಲದಿಂದ ಕೋತವಾಲ, ಪರಿಗ್ರಹದಿಂದ ಶ್ಮಶ್ರುನವನೀತರೆಂಬವರು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೊರೆಗಳ ಮೂಲಕ ತೀವ್ರ ದಂಡನೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ದುರ್ಗತಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಐದು ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕ್ರಮದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಈಗ ಎಂಟು ಮೂಲ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಂಥ ಸೂತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, -

ಮದ್ಯಮಾಂಸಮಧುತ್ಯಾಗೈಃ ಸಹಾಣುವ್ರತಪಂಚಕಮ್ |

ಅಷ್ಟೈ ಮೂಲಗುಣಾನಾಹುರ್ಗೃಹಿಣಾಂ ಶ್ರಮಣೋತ್ತಮಾಃ ||೬೬||

ಅರ್ಥ :- ಶ್ರಮಣೋತ್ತಮ ಎಂದರೆ ಯಾವ ಗಣಧರದೇವ ಹಾಗೂ ಶ್ರುತಕೇವಲಿಗಳದ್ದಾರೆ ಅವರು ಗೃಹಸ್ಥರಿಗೆ ಮದ್ಯ, ಮಾಂಸ, ಮಧುಗಳ ತ್ಯಾಗ ಸಹಿತ ಐದು ಅಣುವ್ರತಗಳನ್ನು ಅಷ್ಟಮೂಲಗುಣಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ :- ೧) ಜೀವನು ಕೊಲ್ಲುವ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ತ್ರಸ ಜೀವಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದರ ತ್ಯಾಗ ೨) ಅನ್ಯರಿಗೆ ಹಾಗೂ ತನಗೆ ಕ್ಲೇಶವನ್ನುತ್ತನ್ನ ಮಾಡುವಂಥ ಮತ್ತು ಸತ್ಯ ಶ್ರದ್ಧೆ-ಜ್ಞಾನ-ಆಚರಣೆಯ ಘಾತ ಮಾಡುವಂಥ ವಚನದ ತ್ಯಾಗ; ೩) ಕೊಡಲಾರದೆ ಇಟ್ಟ ಬಿದ್ದ ಮರೆತ, ಹೂಳಿದ ಅನ್ನರ ಧನವನ್ನು ಗ್ರಹಣ ಮಾಡುವುದರ ತ್ಯಾಗ; ೪) ತಮ್ಮ ಕುಲಯೋಗ್ಯ ವಿವಾಹಿತ ಸ್ತ್ರೀಯ ಹೊರತಾಗಿ ಅನ್ಯ ಸಮಸ್ತ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ರಾಗದ ತ್ಯಾಗ; ೫) ನ್ಯಾಯದಿಂದ ಗಳಿಸಿದ ಪರಿಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಪರಿಮಾಣ ಮಾಡಿ ಅಧಿಕ ಪರಿಗ್ರಹದ ತ್ಯಾಗ; ಇವು ಐದಂತೂ ಅಣುವ್ರತಗಳು ಮತ್ತು ೬) ಯಾವುದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಪರಿಣಾಮವು ಮೋಹಿತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಹಿತ-ಅಹಿತದ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಿವೇಕವುಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಅಂಥ ಮದ್ಯಪಾನದ ತ್ಯಾಗ; ೭) ದ್ವಿಂಧ್ರಿಯ ಮೊದಲಾದ ಜೀವಗಳ ಶರೀರದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಮಾಂಸದ ತ್ಯಾಗ; ಮತ್ತು ೮) ಜೀನೋಗುಗಳಿಂದ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಏಕತ್ರ ಮಾಡಿದ ಮಧುವಿನ ತ್ಯಾಗ; ಈ ಎಂಟರ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದು ಅವು ಅಷ್ಟಮೂಲಗುಣಗಳಿವೆ.

ಒಂದು ವೇಳೆ ಗೃಹಸ್ಥನಿಗೆ ಐದು ಪಾಪ ಮತ್ತು ಮೂರು ಮಕಾರದ ತ್ಯಾಗದಲ್ಲಿ ದೃಢತೆಯು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಮಸ್ತ ಗುಣರೂಪ ಮಹಲಿಗೆ ಅಡಿಪಾಯ ಹಾಕಿದಂತಿದೆ. ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಪರಿಭ್ರಮಣ ಮಾಡುವುದರ ಕಾರಣವು ಮಿಥ್ಯಾತ್ವ ಅನ್ಯಾಯ, ಅಭಕ್ಷಗಳಿದ್ದು, ಅವುಗಳ ಅಭಾವವಾಗಿ ಹೋದಾಗ ಈ ಜೀವನು ಅನೇಕ ಗುಣಗಳ ಗ್ರಹಣಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇವು ಎಂಟು ತ್ಯಾಗಯೋಗ್ಯವಿವೆ. ಅವೇ ಮೂಲ ಗುಣಗಳಿವೆ.

ಅನ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಐದು ಉದುಂಬರ ಫಲ ಮತ್ತು ಮೂರು ಮಕಾರದ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಎಂಟು ಮೂಲಗುಣಗಳೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ೧) ಅತ್ತಿ, ೨) ಆಲ, ೩) ಬಸರಿ, ೪) ಗೋರಿ, ೫) ಅರಳಿ (ಹಿಪ್ಪಲಿ) ಇವು ಐದು ಉದುಂಬರ ಫಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಅಧಿಕ ತ್ರಸ ಜೀವಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ; ಆದುದರಿಂದ ಈ ಫಲಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವುದು ಮಾಂಸ ಭಕ್ಷಣದ ಸಮಾನವಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಅದೆಷ್ಟೋ ಫಲ, ಪುಷ್ಪ, ಪತ್ರ, ತಂತು, ರೋಮಗಳಿವೆ ಅವನ್ನು ಒಣಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ತ್ರಸ ಜೀವಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆ ಒಣಗಿದ ಒಣಗಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ರಾಗಭಾವದ ಅಧಿಕತೆಯಿಂದ ಭಾವಹಿಂಸೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಇವನ್ನು ಒಣಗಿಸಿ ತಿನ್ನುತ್ತೇನೆಂಬ ಪರಿಣಾಮವಿರುವವನಿಗೆ ಅಭಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಅನುರಾಗವಿರುವುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ತೀರ ಅಧಿಕ ಪಾಪದ ಬಂಧವೇ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಮದ್ಯತ್ಯಾಗ :- ಮದ್ಯವು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮೋಹಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ಅಚೇತ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ಮೋಹಿತವಾಗಿ ಹೋದ ನಂತರ ಧರ್ಮವನ್ನು ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಧರ್ಮವು ಮರೆತು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಪುರುಷನು ನಿಃಶಂಕನಾಗಿ ಹಿಂಸಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆಚರಣೆ ಮಾಡತೊಡಗುತ್ತಾನೆ.

ಯಾವ ವಸ್ತುವು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಉನ್ನತ ಮಾಡುವುದು, ಸ್ವರೂಪದ ಸಾವಧಾನತೆಯನ್ನು ಮರೆಸುವುದು, ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು, ರಸನೇಂದ್ರಿಯ ಮತ್ತು ಉಪಸ್ಥ (ಕಾಮ) ಇಂದ್ರಿಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರರಾಗ ವೃದ್ಧಿಸುವುದು ಅದು ಮದ್ಯವಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಭಂಗಿ ಸೇರುವುದು, ಅಫೀಮ್, ಮದ್ದುಗುಣಕಿ ಮೊದಲಾದ ಅಮಲೇರಿಸುವಂಥ ವಸ್ತುಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಸಂಯೋಗದಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಸಮಸ್ತ ಅಮಲೇರಿಸುವಂಥ ವಸ್ತುಗಳ ಭಕ್ಷಣ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಪರಮಾರ್ಥದ ವಿಚಾರವು ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಭಂಗಿ ತ್ಯಾಗ :- ಆದುದರಿಂದ ಯಾವನು ಜಿನೇಂದ್ರರ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಲಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ ಅವನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಅಮಲೇರಿಸುವಂಥ ವಸ್ತುಗಳ ಸೇವನೆಯ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಗಾಂಜದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ತ್ರಸ ಜೀವಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತವೆ. ಗಾಂಜ ಸೇರುವಂಥವನಿಗೆ ನೋಡುವ ಶೋಧಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅನ್ಯಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಜೀವ

ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಗಾಂಜ ಸೇದುವಂಥವನು ಗಾಂಜ ತೋಧಿಸಿ ಸೇದುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ತ್ರಸ ಜೀವಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತವೆ ಅವನ್ನು ತಡೆಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಧರ್ಮದ ಇಚ್ಛುಕನು ಗಾಂಜವನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಗಾಂಜವು ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಕೆಡಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲೂ ಅದೇಷ್ಟೋ ಜೀವಗಳ ವಿರಾಧನೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೆಂಡತ್ಯಾಗ :- ಹೆಂಡದಲ್ಲಂತೂ ಅಪರಿಮಿತ ತ್ರಸ ಜೀವಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಗಂಧಿತವಿದೆ. ಉತ್ತಮ ಕುಲದ ಪುರುಷನು ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೆಂಡದ ಧಾರೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭೋಜನದ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಹೆಂಡವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡಿದನೆಂದರೆ ವಸ್ತ್ರ ಸಹಿತ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಹೆಂಡದಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತನಾಗುವಂಥವನು ತಾಯಿಯನ್ನು, ಮಗಳನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರೂಪದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಆಚರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಭಯ, ಗ್ಲಾನಿ, ಕ್ರೋಧ, ಕಾಮ, ಲೋಭ, ಹಾಸ್ಯ, ರತಿ, ಅರತಿ, ಶೋಕ - ಈ ಎಲ್ಲ ದೋಷಗಳು ಹಿಂಸೆಯ ಕಾರಣವಾಗಿ ಆಗುವುದರಿಂದ ಹಿಂಸೆಯೇ ಇವೆ, ಇವೆಲ್ಲವು ಹೆಂಡ ಕುಡಿಯುವವನಿಗೆ ಆಗುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಧರ್ಮದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವನು ದೂರದಿಂದಲೇ ಮದ್ಯಪಾನದ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಮಾಂಸತ್ಯಾಗ :- ದ್ವೀಂದ್ರಿಯ ಮೊದಲಾದ ಜೀವಗಳ ಘಾತಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮಾಂಸವು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರ ಆಕಾರವನ್ನು ನೋಡುವುದರಿಂದಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಜುಗುಪ್ಸೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಂಸದ ಸ್ಪರ್ಶ, ದುರ್ಗಂಧ, ಮತ್ತು ಅದರ ಹೆಸರೇ ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಮಹಾನ ತಿರಸ್ಕಾರವನ್ನುತ್ಪನ್ನಮಾಡುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಧರ್ಮದಿಂದ ರಹಿತರಿದ್ದಾರೆ, ನರಕಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಂಥವರಿದ್ದಾರೆ, ಅತಿಶಯನಿರ್ದಯ ಪರಿಣಾಮವುಳ್ಳವರಿದ್ದಾರೆ ಅವರೇ ಮಾಂಸ ಭಕ್ಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ತಾನಾಗಿಯೇ ಸತ್ತು ಹೋದ ಎತ್ತು, ಎಮ್ಮೆ, ಮೇಕೆ, ಹುಲ್ಲೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಮಾಂಸದಲ್ಲಿ ಅನಂತ ಬಾದರ ನಿಗೋದದ ಜೀವ ಮತ್ತು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ತ್ರಸ ಜೀವಗಳ ಘಾತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಪಕ್ಷ ಮಾಂಸದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಬೇಯಿಸಿದ ಮಾಂಸದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿದ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಯುತ್ತಿರುವ ಮಾಂಸದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅನಂತ ಜೀವಗಳು ನಿರಂತರ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಅದೇ ಜಾತಿಯ ಜೀವಗಳು ಪ್ರತಿಸಮಯ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅಪಕ್ಷ ಮಾಂಸ, ಬೇಯಿಸಿದ ಮಾಂಸ, ಬೇಯುತ್ತಿರುವ ಮಾಂಸ, ಒಣಗಿದ ಮಾಂಸವನ್ನು ಯಾರು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಮತ್ತು ಮಾಂಸದ ತುಂಡನ್ನು ಯಾರು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮನುಷ್ಯರು ನಿರಂತರ ಏಕತ್ರವಾಗುತ್ತಿರುವ ಬಹಳಷ್ಟು ಜೀವಗಳ ಘಾತ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಚಾಂಡಾಲರ, ಕಟುಕರ, ಮ್ಲೇಚ್ಛರ ಮತ್ತು ನಾಯಿಗಳ ಆಹಾರವಂತೂ ಮಾಂಸವೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಾಂಸ ತಿನ್ನುವವರಿಗೆ ದಯೆ, ಆಚಾರ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಜಾತಿ, ಕುಲ, ಧರ್ಮ, ದಯೆ, ಕ್ಷಮೆ ಮೊದಲಾದ ಸಮಸ್ತ ಗುಣಗಳಿಂದ ಭ್ರಷ್ಟ-ರಹಿತರಿದ್ದಾರೆ. ದುರ್ಗತಿಗಳಿಯುವ, ಮಹಾಪಾಪಿ, ಮಹಾನಿರ್ದಯಿಯಾದ ಜನರು ತಾವೇ ರಚಿಸಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಂಸಭಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಧರ್ಮವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಂಸದಿಂದ ದೇವತೆ ಮತ್ತು ಪಿತೃಗಳು ತೃಪ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಮಾಂಸಭಕ್ಷಕರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರಾದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಮಾಂಸಪಿಂಡದ ಭಕ್ಷಣ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ದೇವಗಳು-ಪಿತೃಗಳು ತೃಪ್ತರಾಗುವರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲವು ಮಿಥ್ಯಾದರ್ಶನದ ಫಲವಿದೆ.

ಮಧುತ್ಯಾಗ :- ಮಧುವಿನಂಥ ಅಧಮವಸ್ತುವು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಜೀನೋಗಗಳ ವಮನ, ಭಿಲ್ಲ, ಚಾಂಡಾಲರ ಆಹಾರ, ಅನಂತ ಜೀವಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಸ್ಥಾನವು ಮಧು ಇದೆ. ಅಸಂಖ್ಯ ಅಗಣಿತ ಜೀನೋಗಗಳನ್ನು ಸಾಯಿಸಿ ಭಿಲ್ಲ, ಚಾಂಡಾಲ ಮೊದಲಾದವರು ಮಧು ತೆಗೆದು ತರುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಸಾಯುವಂಥ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ತ್ರಸ ಜೀವಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು ಮಧುವಿನಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮಧುವನ್ನು ಪವಿತ್ರವೆಂದು ಮನ್ನಿಸುವುದು, ಪಂಚಾಮೃತಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದು, ಶುದ್ಧವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಇದರಷ್ಟು ವಿಪರೀತವು - ಅಸತ್ಯವು ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಜೀನುತುಪ್ಪದ ಒಂದು

